

καὶ ἄστοργον ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας παραγκωνισμόν του. Διέπρεψεν εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπῆρξεν ὁ τρόμος καὶ τὸ φόβητρον ἀνὰ τὰ ὄρη τῆς Εὐρυτανίας καὶ Ἀκαρνανίας ὡς ὀπλίτης πρὸ τοῦ 1862 καὶ ὡς ἀξιωματικὸς μετέπειτα. Αὐστηρὸς, ἀγέρωχος, ἀνδρεῖος, ὑπερήφανος, ὅσον καὶ σεμνὸς καὶ πειθαρχικώτατος, ὑπῆρξε σπάνιον ὑπόδειγμα ἑλληνος στρατιώτου. Νυμφευθεὶς ἐν Τριπόλει τὴν ἐπιζῶσαν ἤδη χήραν αὐτοῦ Πηγγὴν Δ. Καρώνη τῆς ἐγκρίτου αὐτόθι οἰκογενείας, ἀφιερῶθη ὁλοφύχως καὶ μετὰ πεφωτισμένης φιλοστοργίας εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων του, εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὁποίων προσεπάθησε νὰ ἐμφυσήσῃ, διὰ τοῦ ἰδίου ἄλλως τε παραδείγματος, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐργασίαν, τὸ καθήκον καὶ τὴν πατρίδα. Τὸ ὄνομά του συνδέεται καὶ μετὰ τὴν περιάλητον δίκην τῶν ἐπὶ συνωμοσίᾳ κατὰ τοῦ Ὁθωνος κατηγορηθέντων στρατιωτικῶν γενομένην κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1861 ἐν Ἀθήναις, ὅτε, κατηγορηθεὶς ὅτι ὡς ἀρχιφύλαξ Μενδρεσὲ διεβουλεύθη τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν φυλακισμένων πρὸς ἀνατροπὴν τῆς δυναστείας, ἠθώθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Διαδίδσας οὕτω ἐν ἀρετῇ καὶ ἀφοσιώσει πρὸς τὸν στρατόν, πρὸς τὸν οἶκον καὶ πρὸς τὸ Ἔθνος, ἀπέθανεν εἰς βαθὺ γῆρας ἐν Πόρῳ τῇ 28ῃ Ἰουλίου τοῦ 1908, εὐτυχῆς καὶ γαλήνιος ἐν μέσῳ τῆς τρυφερᾶς λατρείας τῆς οἰκογενείας του, καταλιπὼν ὄνομα τιμίου καὶ ἀλησμονήτου στρατιώτου, κληρονόμους δ' εὖσεβεις καὶ ἀξίους τῶν πατρικῶν ἀρετῶν τοὺς υἱοὺς του : Γεώργιον Κοφινᾶν, τὸν διαπρεπῆ καὶ εὐρυμαθέστατον τμηματάρχην ἐν τῇ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸν Ἀγγελον Κοφινᾶν, προΐστάμενον τοῦ Τεχνικοῦ Γραφείου Βασιλειάδου καὶ τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἐμπορευόμενον Κωνσταντῖνον Κοφινᾶν.

ΤΙΜΗ, ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΝΕΡΟ

Συμφώνησαν παλὴν καιρὸ
Τιμὴ, Φωτιά καὶ τὸ Νερό
μαζὶ νὰ συντροφεύουν
καὶ τύχη νὰ γυρέσουν.

Στὸ δρόμο τους ποὺ περπατᾶν,
Ἕνας τὸν ἄλλον ἐρωτᾶν :
ἂν λάχῃ καὶ χαθῶμε
πῶς θὲ ν' ἀνταμωθῶμε ;

Μὲ χάσεται ; λέει ἡ Φωτιά —
Ρίξτε τριγύρω μιὰ ματιὰ
κι' ὅπου καπνὸ ἰδῆτε
ἐλάτε νὰ με βρῆτε.

Κ' ἐγώ, ἀπεκρίθη τὸ Νερό,
ἔχω τὸν τόπο φανερό·
ὅπου χλωρὸ λιβάδι,
δικό μου εἶνε σημάδι.

Γυρίζουν, λὲν καὶ τῆς Τιμῆς :
Σοῦ φανερώσαμεν ἑμεῖς
τοῦ καθενοῦ μας τόπο,
πές μας κ' ἐσὺ τὸν τρόπο.

Καὶ λέει ἡ Τιμὴ : ἐγὼ 'ς αὐτὸ
σᾶς συμβουλευώ, ὅχ τὸ κοντὸ
ποτὲ μὴ γελασθῆτε
νὰ μοῦ ἐξχωρισθῆτε·

Γιατὶ ἂν γλιστρήσω μιὰ φορὰ
καὶ δέ με πιάστε σταθερά,
ὅσο νὰ με γυρέψτε
τὸν κόπο θὰ ξοδέψτε.

[Ἀπὸ τοὺς «Μύθους»]

† ΙΩΑΝ. ΒΗΛΑΡΑΣ